

Școala Rozacrucii de Aur

www.rozacrucadeaur.ro

Călătoria interioară

Partea a 8 a: Adevărata semnificație a rugăciunii

În ultima noastră explorare, am vorbit despre endura, procesul prin care gândurile, dorințele și acțiunile egocentrice ale ființei umane pământești sunt dizolvate în liniște, iar încătușarea a ceea ce este muritor și nesfânt este depășită. Prin această predare de sine a ființei umane pământești, este posibilă renașterea Ființei Umane originare, divine. Ioan o exprimă în următoarele cuvinte: „El, Celălalt din mine, trebuie să crească și eu trebuie să micșorez”.

Dacă ai recunoscut că și pentru tine, endura este o necesitate, vei putea recunoaște și nevoia ca sinele egocentric din microcosmosul „tău” să fie dizolvat într-un mod radical. Îți vei fi dat seama de inutilitatea eforturilor umane de a transforma lumea noastră pieritoare în câmpul vieții divine, pentru că vei fi înțeleș că toate eforturile – oricât de bine intenționate – de a face lucrurile din lumea noastră durabile sau perfecte, contravin legii fundamentale a naturii pământești: naștere, maturizare și decădere. Nu

Călătoria interioară – Partea a 8 a: Adevărata semnificație a rugăciunii

trebuie să ne așteptăm ca natura pământească să ne ofere ceea ce pur și simplu nu are.

Dacă, din cauza tuturor experiențelor care s-au acumulat în microcosmosul tău, ai atins limita a ceea ce este posibil în viața pământească și începi să experimentezi această lume ca pe un deșert, vei putea percepe cu o claritate tot mai mare chemarea atomului divin în inima ființei tale. Aceasta înseamnă că ești gata să te hrănești – așa cum spune Paul – nu cu „lapte”, ci cu „hrană solidă”.

Având în vedere aceste informații, am dori să discutăm subiectul rugăciunii și, în timp ce facem acest lucru, să explicăm un alt aspect al întemnițării pe care oamenii și-au adus-o asupra lor înșiși.

De obicei, ființele umane cu conștiința lor limitată, folosesc uneori rugăciunea în mod greșit pentru a atinge scopuri pământești. Mantra sfântă, metoda eliberatoare de rugăciune, este adaptată pentru a servi menținerii sinelui și astfel devine parte a vieții egocentrice a acestei naturi. Sau, așa cum este cazul unui număr mare de oameni în aceste zile, rugăciunea este respinsă cu totul. Pentru alții, rugăciunea este doar un obicei și rostesc rugăciuni într-un mod superficial, având în fundal ideea că „dacă nu ajută, măcar nu va face niciun rău”.

Dar ce este rugăciunea, de fapt? Este întotdeauna, indiferent de circumstanțe, o invocație magică. Când ne rugăm, gândurile, voința și

Călătoria interioară – Partea a 8 a: Adevărata semnificație a rugăciunii

sentimentele noastre sunt implicate. Rugăciunea este o activitate în care este implicat întregul sistem uman. Când ne rugăm, ne dorim ceva ce înțelegem cu mintea noastră, susținem cu sentimentele și activăm cu impulsurile noastre spre acțiune. Natura acestui proces triplu este determinată de starea sângelui nostru și pecetluită de cuvântul rostit. Rugăciunile sunt întotdeauna auzite. Întotdeauna au un rezultat. Dar rezultatul nu este întotdeauna ceea ce ne-am propus, pentru că trebuie să fie întotdeauna în concordanță cu starea noastră de viață.

O invocație magică generează o putere, o vibrație, o creație a cărei calitate este determinată de întreaga noastră stare de a fi. Această vibrație va ajunge în planul astral a cărui natură îi corespunde. Aceasta, la rândul său, invocă forțe astrale care sunt apoi reflectate înapoi către persoana care a rostit rugăciunea. Ființa umană pământească cu conștiința sa egocentrică este motivată de atașamentul față de sine sau față de ceilalți, sau de dorința de a păstra sau de a spori ceea ce are. Aceste motive determină calitatea rugăciunilor sale. Chiar dacă speranțele și dorințele lui sunt întărite prin cuvintele: „Tată, Fiu și Spirit Sfânt”, sau prin rugămintea „O, Doamne Dumnezeul meu”, răspunsul va veni de la forțele astrale ale acestei lumi. Deoarece viața lui este îndreptată spre lucruri egocentrice, nu este posibil niciun alt răspuns. Adevăratul Dumnezeu nu este un slujitor al naturii noastre egocentrice.

Călătoria interioară – Partea a 8 a: Adevărata semnificație a rugăciunii

Când astfel de rugăciuni primesc răspuns, rezultatul inevitabil va fi că persoana în cauză este legată și mai strâns de forțele astrale ale acestei lumi. Vă oferim aceste informații despre magia rugăciunii, deoarece majoritatea oamenilor nu sunt conștienți de modul în care funcționează și, prin urmare, nu își pot imagina măsura în care ar putea întârzia procesul de eliberare în ei înșiși, exprimând în rugăciune dorințele și percepțiile care își au originea în conștiința eului.

În ultima noastră explorare, am explicat că gândurile și ideile, dacă sunt menținute în viață mult timp și suficient de intens, devin în cele din urmă concentrări inteligente de putere care pot începe să ducă o viață proprie. În acest fel, a luat ființă un câmp colectiv de putere care se întinde pe întreg Pământul. Acest câmp de putere astrală conține, printre altele, toate concepțiile pe care ființele umane pământești și le-au format despre Dumnezeu, Christos și Spiritul Sfânt. Acest câmp de putere este zeul acestei lumi.

Aceste forțe sunt rugate de ființele umane și răspund dorințelor lor egoiste. Dar aceasta nu este totul. Odată ce au devenit suficient de puternice pentru a-și lua o viață a lor, ele caută în mod natural să-și mențină existența și o fac influențând ființele umane să continue în aceleași modele de gândire și să continue să se închine și să le slujească în același mod. Drept urmare, a luat naștere o întreagă structură de religii organizate, atât în această lume în care trăim, cât și în cea de dincolo. Acestea împiedică oamenii să descopere

Călătoria interioară – Partea a 8 a: Adevărata semnificație a rugăciunii

adevărul despre conștiința tranzitorie a eului și adevăratul scop al vieții umane și promovează persistența iluziei.

Ce înseamnă, deci, rugăciunea pentru elevii Școlii Spirituale? În primul rând înseamnă un mod de viață – trăit în așa fel încât să permită nașterea noii Ființe Umane în ei. Rugăciunea lor înseamnă „moartea zilnică” a lui Pavel, endura catharilor. Ei recunosc că percepțiile și iluziile lor egocentrice sunt cauza legării lor de zeul acestei lumi, de care acum doresc să se elibereze. Și din această cauză, ei au lăsat deoparte orice exerciții sau metode spirituale pe care le-au practicat anterior cu bună credință și se încredințează în întregime Gnozei. Acesta este primul aspect al rugăciunii lor.

S-ar putea să vă întrebați acum de ce ne-a fost dată Rugăciunea Tatăl Nostru, în care se spune: „Facă-se voia Ta precum în cer, așa și pe Pământ.” Atunci nu ar trebui să folosească această mantră?

Pentru a putea înțelege sensul mai profund al acestei rugăciuni și cum să o folosim în mod corect, trebuie să ne eliberăm mințile de ideea figurii istorice a lui Iisus, așa cum este propagată de religiile organizate. Christos este o putere de radiație trimisă de Viața Originară. Este puterea despre care se spune: „Fără Mine nu poți face nimic.” Această putere de radiație a Vieții Adevărate a fost cea care i-a permis lui Pavel să vorbească despre „moartea zilnică”. Și această putere este cea care ne permite, de asemenea, să ne

Călătoria interioară – Partea a 8 a: Adevărata semnificație a rugăciunii

depășim conștiința egocentrică pas cu pas și să urmăm Calea de întoarcere la originea noastră divină.

Pentru a putea primi această putere, întreaga noastră viață trebuie să devină o rugăciune, așa cum am explicat tocmai acum. Trebuie să adoptăm o abordare a vieții care să fie centrată pe „Tatăl”, orientată către Tărâmul Divin (Casa noastră originală), „din care provine totul, căruia îi aparține totul și la care totul se va întoarce”. Apoi, în puterea lui Christos, putem rosti cu adevărat cuvintele „Tatăl nostru” și să ne rugăm „Împărăția Ta să vină asupra noastră”.

Așadar, pentru a putea spune Rugăciunea Tatăl Nostru, trebuie să ne aflăm pe calea întoarcerii pentru a redeveni un copil al lui Dumnezeu. Dacă spunem Rugăciunea Tatăl Nostru, dar nu punem endura în practică, ne închinăm doar propriului dumnezeu care se întreține singur, care joacă rolul unui „tată” doar în imaginația noastră.

Evanghelia ne sfătuiește „să intrăm în camera noastră interioară” și să ne adresăm „tatălui care este în ascuns”. Trebuie să ne îndepărtăm de ființa aurică și să ne retragem din toate turbulențele microcosmosului, concentrându-ne pe atomul primordial din centrul ființei noastre. O astfel de predare față de Dumnezeu din noi se poate întâmpla fără multe cuvinte. După cum spune Evanghelia, „Tatăl știe de ce ai nevoie, înainte să te rogi lui.”

Călătoria interioară – Partea a 8 a: Adevărata semnificație a rugăciunii

În câmpul dialectic al existenței, rugăciunea a devenit una dintre acele nenumărate metode prin care oamenii încearcă să scape de consecințele menținerii și ale existenței lor nondivine. Acesta este foarte des și cazul altor tehnici spirituale practicate frecvent în zilele noastre. Totuși, dacă menținerea este motivul, sau dacă încercăm să ne rezolvăm problemele fără a accepta nevoia de a le înlătura cauza – eul egocentric – niciuna dintre aceste tehnici nu va fi eliberatoare și, de fapt, nu va reuși decât să ne încurce, chiar mai puternic în pânza iluziei.

Metodele și exercițiile aplicate de eu servesc doar la menținerea și întărirea eului. Dacă, prin experiență, ați ajuns în punctul în care simțiți că puteți lăsa deoparte toate aceste metode, pentru că recunoașteți că ele nu vă aduc mai aproape de eliberare, o școală cu adevărat spirituală vă poate ajuta, pentru că elevilor ei li se arată cum să se pregătească pentru calea transfigurării. Pe această cale, sinele egocentric este treptat dizolvat și înlocuit cu o nouă conștiință superioară, care este înrădăcinată în Câmpul divin al Vieții. Concomitent, personalitatea cvadruplă este supusă unui proces de reînnoire și reconstrucție din substanța primordială divină.

Așadar, transfigurarea înseamnă a distruge și a construi în același timp. Acest proces se desfășoară în trei faze: renașterea sufletului, restabilirea legăturii sale cu Spiritul și, în puterea Spiritului, construirea unei staturi corporale noi, nemuritoare, care se poate exprima în toate domeniile Spiritului și în materie.

Călătoria interioară – Partea a 8 a: Adevărata semnificație a rugăciunii

Poate fi denumită și „autofrancmasonerie”. Nu este nimic mai puțin decât restaurarea microcosmosului la starea sa originală, divină; renașterea ființei umane divine și întoarcerea ei la câmpul original, divin al vieții. Acest câmp de viață a existat întotdeauna și nu va înceta niciodată să existe și de aceea Iisus a putut spune că este „pregătit pentru noi de la întemeierea lumii”.

Câmpul de viață divin există și nu trebuie construit. Aceste cuvinte spun tot ce este de spus despre eforturile noastre de a transforma această natură pământească într-un paradis pentru omenire prin impunerea unor norme morale, religioase sau culturale. Căci paradisul există deja și există de la începutul timpurilor. Acesta nu poate fi adus niciodată în viața pământească, ci poate fi atins doar prin transfigurare.

Această transfigurare nu poate fi realizată prin experiment, impusă de autorități externe sau realizată printr-un act arbitrar de voință. Ea poate fi începută doar pe baza unei înțelegeri autentice, dobândite prin experiență, în propria ta natură și cea a lumii. Apoi, cu această perspectivă autentică ca punct de plecare, poți intra în procesul de endura și poți începe să neutralizezi forțele pământești din microcosmosul „tău”. Această diminuare a naturii pământești din tine va însemna o desfășurare simultană a Spiritului în ființa ta interioară. În puterea Spiritului, care emană din atomul primordial din centrul ființei tale, te vei elibera treptat de forțele acestei lumi, chiar dacă încă trăiești în ea, și vei fi capabil să-ți duci calea la bunul sfârșit. În

Călătoria interioară – Partea a 8 a: Adevărata semnificație a rugăciunii

Întreg acest proces, rolul principal pentru noi ca ființe-eu este acela de a ne subordona puterii emanate de atomul primordial din noi.

În cartea sa, *Omul nou care vine*, Jan van Rijckenborgh scrie mai detaliat despre modul în care funcționează acest proces:

„Atunci această capacitate magnetică va intra sub conducerea elevului; o capacitate care nu poate fi explicată din această natură. Adevărata credință a fost trezită în inima lui și el este, așa cum spune Pavel, plin de o „speranță de nestins”, o putere magnetică enormă, prin care va atrage în microcosmosul său numeroase forțe și valori care nu provin din această natură. Datorită acestei forțe gravitaționale modificate, în microcosmos se acumulează tot felul de noi materiale de construcție, care sunt necesare pentru reconstruirea întregului sistem. Astfel descoperim că transfigurarea este de fapt o chestiune de noi legi magnetice.

[...] Pentru că, la fel cum ființa umană se acordă cu câmpul magnetic al naturii în virtutea stării sale interioare, tot așa și elevul se acordă cu noul câmp de viață în care s-a născut atunci. Din acest moment, acest nou câmp de viață îl acceptă și îl admite așa cum este, iar această admitere este un adăpost în Dumnezeu, un adăpost în Gnoză.”

În următoarea noastră explorare, procesul transfigurării va fi discutat mai detaliat.